

## Arrest

nr. 349 732 van 3 juli 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE  
Koopvaardijlaan 13  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 4 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. De bestreden beslissing

##### **“A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Rafah in Gaza. U bent van Palestijnse origine. Uw vriendin (J.) en uw zus N. zijn momenteel nog in Gaza. Uw vader bevindt zich in Jenin op de Westelijke Jordaanoever; uw moeder en de meeste van uw broers en zussen zijn in Turkije (J., H., H., M., M.). Uw broer X (X) is samen met u in België en heeft hier tevens internationale bescherming aangevraagd. U bent geregistreerd bij UNRWA als ‘RR’ of ‘Registered Refugee’.*

*Op 14 oktober 2021 vertrok u uit Gaza omwille van de precaire leefomstandigheden. U vestigde zich aanvankelijk in Turkije. Negen maanden later volgde de rest van uw familie. Uw vader verhuisde al snel terug naar Israël in functie van zijn werk. Toen de oorlog uitbrak op 7 oktober 2023 vestigde hij zich in Jenin op de Westelijke Jordaanoever. Hij is daar nog steeds.*

Op dat moment hadden u en uw broer X reeds de oversteek gemaakt naar Griekenland omwille van de slechte leefomstandigheden in Turkije. Op 19 september 2023 diende u er op het eiland Kos een verzoek om internationale bescherming in, hetgeen werd goedgekeurd een week later. Vervolgens verbleef u nog een maand in het vluchtelingenkamp op Kos waarna u verhuisde naar Athene. Op het Griekse vasteland had u verschillende korte jobs; u verbleef afwisselend op straat of in gemeenschappelijke woonhuizen. Uiteindelijk besloot u Griekenland te verlaten omwille van de moeilijke leefomstandigheden. U reisde naar België waar u op 5 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw broer X was een maand eerder uit Griekenland vertrokken en bevond zich in Nederland. Hij vervoegde u toen hij hoorde dat u in België was. Zowel in Gaza als Griekenland vreest u de preciaire leefomstandigheden.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende documenten voor: uw originele Palestijnse paspoort, uw originele Griekse verblijfsdocumenten, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, uw geboortecertificaat, uw UNRWAKaart, een studentenkaart uit Gaza, foto's van de leefomstandigheden in Griekenland, een kaart van het eiland waar u verbleef en een bewijs dat u ooit een som geld heeft ontvangen via overschrijving.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie blauwe map, aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist of weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielerstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op [https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece\\_en](https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en); Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA\\_BIP\\_Report\\_EN.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in**

staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u beschikt over uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse paspoort (CGVS, 4). Deze zijn nog geldig tot respectievelijk 24 september 2026 (ADET) en 16 januari 2029 (paspoort).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het niet makkelijk had om er een stabiel leven op te bouwen, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u er zowel in de landbouw als in een supermarkt heeft gewerkt. Hiermee verdiende u wat geld en ook uw familie zond u af en toe een som (CGVS, 6-7). Voor het merendeel van de tijd had u dus wel degelijk een inkomen in Griekenland. De taalbarrière was regelmatig een obstakel om werk te vinden in het legale circuit maar uit uw verklaringen blijkt dat u geen serieuze pogingen heeft ondernomen om de taal te leren. U klopte enkel aan bij taalcentra voor minderjarigen. Toen u uiteindelijk een leraar had gevonden, gaf u toe het zelf moeilijk te hebben om iets bij te leren (CGVS, 6-7). Dat u door een onwil uitgaande van de Griekse autoriteiten niet in de mogelijkheid was de Griekse taal te leren blijkt uit niets; het was uw eigen beslissing om de taallessen op te geven omdat u het moeilijk had iets bij te leren. Voorts leefde u er op straat en van tijd tot tijd vond u onderdak in gemeenschappelijke wooncomplexen. U beschikte evenwel over een AFM-nummer, hetgeen u toegang verschafte tot de woning-/huurmarkt in Griekenland (CGVS, 6-8). Uit het geheel van bovenstaande kan dan ook niet besloten worden dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsdan wel huisvestingsmarkt.

Daarnaast beweerde u dat er geen medische zorg voorhanden was in Griekenland. Het dient evenwel opgemerkt te worden dat u nooit de procedure opstartte om uw AMKA-nummer te bekomen, hetgeen cruciaal is om sociale en medische bijstand te ontvangen (CGVS, 8). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp als u de nodige stappen niet had ondernomen om uw AMKA in orde te maken, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog

*die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : [https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH\\_BROCHURE.pdf](https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf)). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*Kortom, hoewel kan worden aangenomen dat uw leefomstandigheden in Griekenland moeilijk waren, en mogelijks een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en uw situatie in Gaza (doc 1-5 en 7). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie. Deze stukken voegen echter in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. De foto's van Griekenland tonen uzelf in gezelschap, bij een kampvuur, de gevel van een gebouw en een slaapplek, waarvan overigens niet duidelijk is aangetoond wat hier de link met uw persoon is (doc 6 en 8). Ze zeggen echter niets over eventuele problemen die u in Griekenland zou hebben gehad. Ook de kaart van het eiland waar u verbleef doet dit niet (doc 8). Het betalingsbewijs attesteert louter dat u ooit een som geld heeft ontvangen (doc 9). Geen van de voorgelegde stukken kan aldus hogervernoemde vaststelling dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, door een onwil van de Griekse autoriteiten uw basisrechten niet kon laten gelden en er in een toestand van verregaande materiële deprivatie verkeerde, dan wel in dergelijke situatie zal terechtkomen ingeval van een terugkeer naar Griekenland.*

***Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.***

*Ook in hoofde van uw broer besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van gewoonlijk verblijf, zijnde Gaza."*

### **2. Verzoekschrift en nota's**

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van het artikel 3 EVRM;
- Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake het wettelijk kader (4.1.) en de huidige situatie van statushouders met Grieks statuut (4.2.1.)

Hij betoogt verder:

“1)

*Het CGVS is van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees tot vervolging heeft t.a.v. Griekenland; Niettemin, in verschillende arresten heeft Uw Zetel reeds niet-ontvankelijkheidsbeslissingen wegens statuut in een ander EU land vernietigd omwille een trauma dat een betrokkene heeft opgelopen in een ander EU land.*

*Verzoeker verwijst naar volgende arresten:*

*Arrest dd. 18.06.2020 AR 237.122*

*Arrest dd. 22.07.2020 AR 238.763*

2)

*Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die de verzoeker heeft afgelegd hij geen blijk geeft dat hij Griekenland heeft verlaten ten gevolge van het zich bevinden in de door het EU-HvJ omschreven situatie van materiële deprivatie.*

*Nergens in de beslissing is ingegaan op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van niet-Griekse onderdanen.*

*Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat-Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing.*

*De huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland is zo ernstig dat het neerkomt op een toestand van extreme materiële ontbering, waarin Griekenland niet in staat om te voorzien in hun meest elementaire behoeften van de vluchtelingen zoals voedsel, sanitair, een plek om te wonen e.d.m.*

*Dit heeft een negatieve invloed op hun fysieke en/of mentale gezondheid van de statushouders en/of plaatst hen in een situatie van ontbering die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.*

*De verzoeker is onmiskenbaar kwetsbaar.*

*Het CGVS kan zich niet langer verschuilen achter het principe van wederzijds vertrouwen.*

*Zeker niet gezien de hieronder genoemde landeninformatie waaruit duidelijk het tegendeel blijkt.*

*Gezien de humanitaire situatie in Griekenland wordt aangekaart door maatschappelijke organisaties, de duizenden erkende vluchtelingen in Griekenland die zijn vertrokken en elders asiel hebben aangevraagd, zou men kunnen vermoeden dat hun rechten in Griekenland niet worden gerespecteerd.*

*Ook andere Europese lidstaten hebben dit principe in twijfel getrokken.”*

Verzoeker haalt doorheen het verzoekschrift rechtspraak aan van onder meer het Hof van Justitie, Duitsland en de Raad.

Verzoeker argumenteert dat hij kwetsbaar is en omdat hij afkomstig is uit de Gazastrook heeft hij ook een verhoogde kwetsbaarheid. Verzoeker verwijst naar/citeert hieromtrent landeninformatie en rechtspraak. “Ook al zou hij beperkte steun van zijn familie/vrienden hebben gekregen voor het essentiële maar niets garandeert dat dit het geval zal zijn bij terugkeer, te meer nu zij ook steun moet bieden aan zijn familie in Gaza.”

Hij staft de slechte situatie voor vluchtelingen in Griekenland door het omstandig citeren van een grote hoeveelheid aan landeninformatie, onder meer van AIDA en ASYL RSA. Verzoeker betreft deze landeninformatie op zijn persoonlijke situatie. Verzoeker zal dakloos zijn en zich in extreme armoede bevinden. Het is niet omdat hij enkele dagen onderdak vond – in welke omstandigheden ook – hij dit opnieuw zal vinden. Voor de activering van de AMKA is een officieel adres vereist

Verzoeker voert aan dat zijn best heeft gedaan om een leven op te bouwen in Griekenland maar dit is onmogelijk. Hij betoogt dat dit bij terugkeer des te onmogelijker zal zijn gelet op de recente en toegevoegde landeninformatie die uitvoerig wordt geciteerd en toegepast op zijn situatie.

Verzoeker argumenteert dat er in het dossier voldoende elementen zitten om zijn nood aan bescherming gegrond te verklaren, “zodanig dat een annulatie en terugzending naar de CGVS voor verder onderzoek niet nodig is. Overwegende dat het niet betwist is noch kan worden dat verzoeker afkomstig is uit Gaza”. Verzoeker voert aan dat de Raad hem internationale bescherming kan verlenen wegens de situatie in Gaza.

2.2. Verzoeker legt op 26 januari 2026 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij “Open brief aan CGVS” als stuk 3 voegt.

2.3. Verweerder legt op 27 januari 2026 een aanvullende nota neer op basis van oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder stuk 1, dit betreft “Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS”.

De overige middels URL gevoegde stukken betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met (landen)informatie en drie stukken: een brief van de Griekse NGO's van 19 november 2025, een brief gestuurd aan advocaat Lahaye van 16 januari 2026 en een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023. Verzoeker argumenteert onder meer inzake de regelgeving met betrekking tot de AMKA.

### Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*”

*3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.*

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

*In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 5 augustus 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 23 mei 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Verzoeker voert geen concrete betwisting ten aanzien van de motivering dat zijn ADET geldig is tot 24 september 2026.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

12. Verzoeker, een man geboren in 2000, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In het verzoekschrift wijst verzoeker er op dat een bijzondere kwetsbaarheid heeft door de situatie in Gaza en stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen. Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt die zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden.

Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit kan blijken dat hij psychische zorgen nodig heeft, laat staan dat hij in psychische nood verkeert.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Dit geldt des te meer omdat verzoeker de motivering ongemoeid laat die stelt: *“Daarnaast beweerde u dat er geen medische zorg voorhanden was in Griekenland. Het dient evenwel opgemerkt te worden dat u nooit de procedure opstartte om uw AMKA-nummer te bekomen, hetgeen cruciaal is om sociale en medische bijstand te ontvangen (CGVS, 8).”*

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen in Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

*“U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u er zowel in de landbouw als in een supermarkt heeft gewerkt. Hiermee verdiende u wat geld en ook uw familie zond u af en toe een som (CGVS, 6-7). Voor het merendeel van de tijd had u dus wel degelijk een*

*inkomen in Griekenland. De taalbarrière was regelmatig een obstakel om werk te vinden in het legale circuit maar uit uw verklaringen blijkt dat u geen serieuze pogingen heeft ondernomen om de taal te leren. U klopte enkel aan bij taalcentra voor minderjarigen. Toen u uiteindelijk een leraar had gevonden, gaf u toe het zelf moeilijk te hebben om iets bij te leren (CGVS, 6-7). Dat u door een onwil uitgaande van de Griekse autoriteiten niet in de mogelijkheid was de Griekse taal te leren blijkt uit niets; het was uw eigen beslissing om de taallessen op te geven omdat u het moeilijk had iets bij te leren. Voorts leefde u er op straat en van tijd tot tijd vond u onderdak in gemeenschappelijke wooncomplexen. U beschikte evenwel over een AFM-nummer, hetgeen u toegang verschafte tot de woning-/huurmarkt in Griekenland (CGVS, 6-8). Uit het geheel van bovenstaande kan dan ook niet besloten worden dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsdan wel huisvestingsmarkt.*

[...]

*Kortom, hoewel kan worden aangenomen dat uw leefomstandigheden in Griekenland moeilijk waren, en mogelijks een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en uw situatie in Gaza (doc 1-5 en 7). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie. Deze stukken voegen echter in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. De foto's van Griekenland tonen uzelf in gezelschap, bij een kampvuur, de gevel van een gebouw en een slaapplek, waarvan overigens niet duidelijk is aangetoond wat hier de link met uw persoon is (doc 6 en 8). Ze zeggen echter niets over eventuele problemen die u in Griekenland zou hebben gehad. Ook de kaart van het eiland waar u verbleef doet dit niet (doc 8). Het betalingsbewijs attesteert louter dat u ooit een som geld heeft ontvangen (doc 9). Geen van de voorgelegde stukken kan aldus hogervernoemde vaststelling dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, door een onwil van de Griekse autoriteiten uw basisrechten niet kon laten gelden en er in een toestand van verregaande materiële deprivatie verkeerde, dan wel in dergelijke situatie zal terechtkomen ingeval van een terugkeer naar Griekenland."*

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota bijzonder omstandig verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

De begunstigde van internationale bescherming dient de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn verblijf van enige maanden in Griekenland en doorreis naar België noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden.

Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

15. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt van racisme en geweld tegen vluchtelingen in Griekenland en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland.

Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS